

การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่าน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Development of an Instructional Model Based on Scaffolded Reading
Experience Approach and Self-Regulated Learning to Enhance Reading
Literacy of Lower Secondary School Students

สันติวัฒน์ จันทร์โต¹, วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ², และ สร้อยสน สกลรักษ์³

Santiwat Chandai¹, Wipawan Wongsuwan Kongpow², and Soison Sakolrak³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และ 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนคือ แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโดยการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 38 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ และแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีหลักการ 4 ประการ คือ (1) การสำรวจประสบการณ์การอ่าน (2) การกำหนดวัตถุประสงค์การอ่านและวางแผนการอ่าน (3) การใช้กลยุทธ์การอ่านและกลยุทธ์การเรียนรู้ (4) การประเมินกลยุทธ์การอ่านและกลยุทธ์การเรียนรู้ ขั้นตอน

Article Info: Received 11 July, 2018; Received in revised form 1 August, 2018; Accepted 23 March, 2019

¹ นิสิตศึกษานิเทศ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: santiwat2@gmail.com

Ph.D. Candidate in Curriculum and Instruction Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: santiwat2@gmail.com

² อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: wipawan.w@chula.ac.th
Lecturer in Curriculum and Instruction, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University
Email: wipawan.w@chula.ac.th

³ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: soison.s@chula.ac.th
Lecturer in Curriculum and Instruction, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: soison.s@chula.ac.th

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มี 4 ชั้นหลัก ดังนี้ (1) ชั้นสำรวจประสบการณ์การอ่าน (2) ชั้นวางแผนสร้างประสบการณ์การอ่าน (3) ชั้นเสริมต่อประสบการณ์การอ่าน (4) ชั้นประเมินประสบการณ์การอ่าน 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (2.1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2.2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรู้เรื่องการอ่าน / รูปแบบการเรียนการสอน / แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ / การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

Abstract

The main purposes of this study were to 1) develop an instructional model based on the scaffolded reading experiences approach and self-regulated learning for enhancing students' reading literacy in lower secondary school and 2) evaluate the effectiveness of the instructional model based on the scaffolded reading experiences approach and self-regulated learning after the experiment. The sample consisted of 70 ninth grade of Santiratwittayalai School in Bangkok, with 38 students in the experimental group and another 32 in the control group. The experiment took lasted eight weeks, two hours per week, totaling 16 hours. The research instruments consisted of a test of reading comprehension and implementation and a reading engagement assessment tool. Data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, t-test, and content analysis.

The findings were as follows: 1) The developed instructional model was based on four main principles including (1) surveying reading experiences, (2) setting reading objectives and planning reading, (3) applying reading and learning strategies and (4) assessing reading and learning strategies. The instructional process consisted of four steps; (1) surveying reading experiences, (2) planning to enhance reading experiences, (3) scaffolding reading experiences and (4) assessing reading experiences. 2) Effectiveness of the instructional model (2.1) The reading literacy of students in the experimental group after learning through the instructional model was significantly higher than the control group at a .05 level of significance. (2.2) The reading literacy of students in the experimental group was higher after the experiment than that of before at a .05 level of significance.

KEYWORDS: READING LITERACY / INSTRUCTIONAL MODEL / SCAFFOLDED READING EXPERIENCES APPROACH / SELF - REGULATED LEARNING

บทนำ

การรู้หนังสือหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ ในระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ในชีวิตประจำวัน และในบริบทอื่นเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลและสังคม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2555; Alberta Education, 2010; Good, 1973; United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 2005)

การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ นำผลการอ่านไปใช้ และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของบทอ่านอย่างสอดคล้องกับเป้าหมายของบทอ่านแต่ละประเภท วัตถุประสงค์การอ่าน และสถานการณ์ในการอ่าน เพื่อนำผลการอ่านไปใช้ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีความเพลิดเพลิน และ มีความรักและผูกพันกับการอ่าน (Mullis, Martin & Sainbury, 2015; National Assessment of Educational Progress, 2012; Organization for Economic Co-operation and Development [OECD], 2013)

แม้จะมีการผลักดันการอ่านให้เป็นวาระแห่งชาติ แต่หลักฐานเชิงประจักษ์ พบว่านักเรียนยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่าน โดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนไทยจากการสอบ PISA (Programme for International Student Assessment) ในปี ค.ศ. 2000 ที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม OECD (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2553)

สาเหตุของปัญหาการรู้เรื่องการอ่านมีหลายประการ ได้แก่ บทอ่านไม่หลากหลาย และการสอนอ่านขาดการเชื่อมโยงกับวิชาอื่น (สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร, 2552) โรงเรียนมิได้เข้มงวดเรื่องการอ่านทำให้นักเรียน ไม่สามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ (วรรณิ แกมเกต และ สุเทพ บุญซื่อน, 2554)

แนวทางในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านแนวทางหนึ่งคือการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ มีองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนได้แก่ หลักการ เป้าหมาย ขั้นตอนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน (ทีศนา แคมมณี, 2553; Joyce & Weil, 2000; Saylor, Alexander & Levis, 1981) โดยเป็นรูปแบบการเรียนการสอนเน้นการบูรณาการที่พัฒนาผู้เรียนในองค์รวม

แนวคิดทางการศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolded reading experience) ที่เชื่อว่าการช่วยเหลือของครูหรือเพื่อนจะส่งผลให้ให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการอ่านได้ด้วยตนเอง (Eggen & Kauchak, 1997) แนวการสอนนี้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน เนื้อหา และวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อใช้กำหนดกิจกรรมการอ่านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน และมีความเพลิดเพลินในการอ่าน (Graves & Fitzgerald, 2005)

ผู้รู้เรื่องการอ่านต้องมีความรักและผูกพันกับการอ่าน คือ อ่านอย่างสม่ำเสมอ มีวัตถุประสงค์การอ่านที่หลากหลาย และเพลิดเพลินในการอ่าน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554) การพัฒนาความรักและผูกพันกับการอ่านสามารถใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (Self-regulated learning) ของ Bandura (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549) ในบริบทของการอ่าน Horner and Shwery (2002) เสนอว่าในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน ใช้กลยุทธ์การอ่านในการอ่านบทอ่านแต่ละประเภท และประเมินกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน เพื่อตัดสินความสำเร็จในการปฏิบัติภารกิจการอ่าน

ข้อมูลที่น่าเสนอในข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจนำแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตามกรอบแนวคิดการวิจัยในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development study) แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และ 2) การทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียน การสอน มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนและเครื่องมือวัด

ผู้วิจัยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบการรู้เรื่องการอ่านและผลสัมฤทธิ์การอ่าน พบว่า นักเรียนไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่านซึ่งสะท้อนจากผลการทดสอบระดับนานาชาติและระดับชาติ จากนั้นศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน เมื่อได้แนวคิดพื้นฐานแล้วจึงพัฒนาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนการสอน และการประเมินผล การเรียนรู้ แล้วจึงเขียนเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือวัดการรู้เรื่องการอ่าน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ และแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่าน จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้พิจารณาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้นำร่องกับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายตัวอย่างวิจัยเพื่อปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์พร้อมทดลองสอน

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีลักษณะคล้ายตัวอย่างวิจัยจำนวน 31 คน แล้ววิเคราะห์คุณภาพได้ผล ดังนี้ ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2-0.8 ค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป และค่าความเที่ยงแบ่งตามรูปแบบการตอบ ดังนี้ แบบจับคู่มีค่าความเที่ยง 0.80 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความเที่ยง 0.55 แบบเติมคำตอบแบบปิดมีค่าความเที่ยง 0.55 และแบบเติมคำตอบแบบเปิดมีค่าความเที่ยง 0.83 ส่วนแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่าน ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีลักษณะคล้ายตัวอย่างจำนวน 54 คน ได้ผลการวิเคราะห์คุณภาพ ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงทั้งหมดมีค่า 0.77 ความเที่ยงด้านแรงจูงใจด้านการอ่านมีค่า 0.74 และความเที่ยงด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีค่า 0.58

ระยะที่ 2 การทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยกำหนดประชากรเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้การเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้นักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ม.3/4 จำนวน 38 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้น ม.3/5 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มควบคุม

การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยใช้การทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) ใช้แบบแผนการทดลองแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (The pretest-posttest control group design) ใช้เวลาในทดลองสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ ละ 2 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณเก็บจากผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ และเก็บจากแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ข้อมูลส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากแบบบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้วิจัยบันทึกหลังการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง และผลงานของนักเรียนที่สะท้อนถึงการรู้เรื่องการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ และแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยเปรียบเทียบการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง และเปรียบเทียบการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การจัดกลุ่มข้อมูลจากบันทึกการสอน และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังการทดลองสอนผู้วิจัยพัฒนา “คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน” โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และแนวคิดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

2.1 การรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคะแนนในภาพรวม และคะแนนรายด้าน

2.2 การรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคะแนนในภาพรวม และคะแนนรายด้าน

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองพบว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งเสริมให้นักเรียนรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้นทุกด้าน

ผลการวิจัยทั้ง 2 ประเด็น สามารถขยายความได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อ การเรียนรู้และแนวคิดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

1. การวางแผนการสอนจากข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน ทำให้ได้แผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ และประสบการณ์การอ่านของนักเรียน ช่วยพัฒนาความสามารถและความสนใจในการอ่าน

2. การกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนระบุและกำหนดภาระงานการอ่าน บทอ่าน และวัตถุประสงค์การอ่านบนฐานประสบการณ์การอ่านของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และมีเป้าหมายการอ่านที่ชัดเจน

3. การจัดการเรียนรู้การอ่านบนฐานประสบการณ์การอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่าน และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน และให้นักเรียนเชื่อมโยงผลการอ่านกับชีวิตจริง ทำให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน อ่านอย่างเพลิดเพลิน มีปฏิสัมพันธ์กับสังคม และเห็นคุณค่าของการอ่าน

4. การประเมินผลการอ่านตามกลยุทธ์ที่ใช้ ทำให้นักเรียนทราบผลจากการเลือกใช้กลยุทธ์ ส่งผลให้เลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับความสามารถและเป้าหมายการอ่านของตนต่อไป

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

เพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความเข้าใจในการอ่าน 2) การนำผลการอ่านไปใช้ และ 3) ความรักและผูกพันกับการอ่าน

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน มี 4 ขั้นตอนใหญ่ 9 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นที่ 1 **สำรวจประสบการณ์การอ่าน**

ครูสำรวจประสบการณ์การอ่านของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน และครูใช้เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

1.1 ครูสำรวจประสบการณ์การอ่านของนักเรียน

ครูสำรวจประสบการณ์การอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสนทนา การให้ตอบแบบสำรวจเกี่ยวกับความสนใจในการอ่าน เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดการสอนอ่านเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของนักเรียน และพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ

1.2 นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่าน

ครูนำสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่านโดยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของครูกับของนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามประเภทของบทอ่านที่ตนสนใจแล้วแลกเปลี่ยนประสบการณ์

หมายเหตุ ขั้น 1.1 ใช้เฉพาะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เท่านั้น ส่วนแผนต่อไปใช้ตั้งแต่ ขั้นที่ 1.2 เป็นต้นไป

ขั้นที่ 2 **วางแผนสร้างประสบการณ์การอ่าน**

ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งวัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถคัดเลือกบทอ่านที่มีอยู่อย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ แล้วร่วมกันวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการอ่านเพื่อให้เข้าใจบทอ่าน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

2.1 นักเรียนกำหนดวัตถุประสงค์การอ่านและคัดเลือกบทอ่าน

ครูกระตุ้นให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แล้วให้นักเรียนเลือกบทอ่านที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความสนใจของนักเรียนเอง โดยครูเป็นผู้จัดเตรียม

หรือแนะนำบทอ่าน

2.2 นักเรียนกำหนดแนวทางการอ่านร่วมกับครู

ครูและนักเรียนพิจารณาบทอ่านที่เลือกร่วมกันในเบื้องต้น แล้วกำหนดแนวทางในการอ่านเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ขั้นที่ 3 เสริมต่อประสบการณ์การอ่าน

นักเรียนศึกษากลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับบทอ่านที่เลือกจากการแนะนำ สาธิตของครู เพื่อใช้กลยุทธ์การอ่านทำความเข้าใจบทอ่านผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน แบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย ได้แก่

3.1 ครูอธิบาย/สาธิต กลยุทธ์การอ่านและกลยุทธ์การเรียนรู้

ครูนำเสนอกลยุทธ์การอ่าน และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย พร้อมทั้งสาธิตวิธีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านบทอ่านที่ครูเตรียมมา กลยุทธ์การอ่าน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์การอ่าน การสำรวจบทอ่านโดยภาพรวม การวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน กลยุทธ์การเรียนรู้ เช่น การวางแผนการอ่าน การสืบค้นสารสนเทศเพิ่มเติม การขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น การประเมินตนเองเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนเรียนรู้และใช้กลยุทธ์การอ่านและกลยุทธ์การเรียนรู้

นักเรียนร่วมกันระบุงยุทธ์การอ่าน และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ครูใช้อ่านบทอ่าน จากนั้นนักเรียนทดลองใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับตนเอง ครูสังเกตและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านตามศักยภาพของนักเรียน

3.3 นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการอ่าน

นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนผลการอ่านร่วมกัน ผ่านการแสดง ความเข้าใจในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ตอบคำถาม ทำใบงาน นำเสนอผลการอ่านหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ประเมินประสบการณ์การอ่าน

นักเรียนประเมินกลยุทธ์การอ่านและกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เชื่อว่าทำให้ประสบความสำเร็จ

ในการอ่านหรือไม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบทอ่านอื่นต่อไป แบ่งเป็น 2 ชั้นย่อย ได้แก่

4.1 นักเรียนประเมินการใช้กลยุทธ์

นักเรียนประเมินว่ากลยุทธ์ที่ตนเองเลือกใช้มีประสิทธิภาพหรือไม่ หากไม่มี ประสิทธิภาพจะสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ในครั้งต่อไปอย่างไรเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

4.2 นักเรียนนำข้อมูลจากการประเมินไปใช้ฝึกการอ่านประเภทต่าง ๆ

นักเรียนปรับปรุงกลยุทธ์ของตนเพื่อนำไปใช้อ่านบทอ่านประเภทเดียวกันในชีวิตจริง

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ก่อนและหลังการทดลอง ใช้แบบสอบถามเข้าใจในการอ่านและการนำผลการอ่านไปใช้ และแบบวัดความรักและผูกพันกับการอ่าน

ระหว่างการทดลองใช้แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อย แบบประเมินผลการนำเสนอ ผลงานที่แสดงออกถึงความเข้าใจในการอ่าน และการสังเกตพฤติกรรม

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอน ประสพการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริม การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

2.1 การรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคะแนนในภาพรวมและคะแนนจำแนกรายด้าน ดังตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนการรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

คะแนน	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		(n=38)		(n=32)			
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
คะแนนการรู้เรื่องการอ่านในภาพรวม							
การรู้เรื่องการอ่าน	65	45.91	4.866	38.07	8.044	4.820	0.000*
คะแนนการรู้เรื่องการอ่านจำแนกรายด้าน							
ด้านความเข้าใจในการอ่าน	36	25.395	3.831	20.531	6.599	3.679	0.001*
ด้านการนำผลการอ่านไปใช้	9	6.842	1.480	4.813	1.958	4.818	0.000*
ด้านความรักและผูกพันกับการอ่าน	20	13.668	2.110	12.722	1.265	2.315	0.024*

* p<.05

2.2 การรู้เรื่องการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคะแนนในภาพรวมและคะแนนจำแนกรายด้าน ดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนการรู้เรื่องการอ่านก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

คะแนน	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
คะแนนการรู้เรื่องการอ่านในภาพรวม							
การรู้เรื่องการอ่าน	65	38.074	5.220	45.905	4.865	8.444	0.000*
คะแนนการรู้เรื่องการอ่านจำแนกรายด้าน							
ด้านความเข้าใจในการอ่าน	36	22.552	4.196	25.394	3.831	3.611	.001*
ด้านการนำผลการอ่านไปใช้	9	4.052	1.394	6.842	1.480	9.616	.000*
ด้านความรักและผูกพันกับการอ่าน	20	11.469	1.862	13.668	2.110	4.665	.000*

*p<.05

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง พบว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งเสริมให้นักเรียนรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้นทั้งด้านความเข้าใจในการอ่าน การนำผลการอ่านไปใช้ และความรักและผูกพันกับการอ่าน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องนี้ มีประเด็นการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การอภิปรายผลจากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ เพราะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบการเรียนการสอนพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และ การเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พัฒนาอย่างเป็นระบบเริ่มต้นจากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน การวิเคราะห์แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Fitzgerald & Graves, 2004) และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (Zimmerman, 2000) แล้วสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน เชื่อมโยงไปสู่วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงจากผลการทดลองสอนจริงก่อนนำไปใช้กับตัวอย่าง

1.2 รูปแบบการเรียนการสอนมีความแตกต่างจากการเรียนการสอนแบบปกติ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจุดเด่นที่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบปกติ คือ 1) การสำรวจประสบการณ์การอ่านของนักเรียน ก่อนจัดกิจกรรม การเรียนการสอน 2) การส่งเสริมให้

นักเรียนกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนอ่าน 3) การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกบทอ่านด้วยตนเอง 4) การวางแผนการอ่าน และการใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม 5) การให้คำแนะนำของครูที่สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม 6) การส่งเสริมให้นักเรียนประเมินกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน

1.3 รูปแบบการเรียนการสอนพัฒนาขึ้นจากความสอดคล้องของแนวคิดที่นำมาใช้เป็นพื้นฐาน

ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เป็นหลัก เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในบทอ่าน และการนำผลการอ่านไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองใช้เป็นแนวคิดเสริมเพื่อให้ฝึกอ่านนอกชั้นเรียน และเห็นคุณค่าของการอ่าน ซึ่งส่งผลต่อความรักและผูกพันกับการอ่าน การผสมผสานแนวคิดทั้ง 2 ประการเข้าด้วยกัน ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้ รู้เรื่องการอ่านอย่างรอบด้าน

1.4 รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นใช้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

การใช้ประสบการณ์การอ่านของนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านภายใน คือ ความอยากรู้ และความปรารถนาในการอ่าน Wigfield and Guthrie (1997) ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการอ่านที่ดีส่งผลให้อ่านได้สัมฤทธิ์ผล (พิมพ์ชรร พงษ์ตัน, 2544)

2. การอภิปรายผลจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า

1) การรู้เรื่องการอ่านหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนชาติ หล่อนกลาง (2550) ปรศนี ซอลิฮี (2555) Fournier & Graves (2002) Liang, Peterson, & Graves (2005) และ Yanti (2014) ที่พบว่า แนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านให้สูงขึ้นได้ นอกจากนี้ผลวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบกำกับ

ตนเองที่มีมาก่อนหน้านี้ ได้แก่ จันทนา อานมณี (2539) ชิตชน ประโชนเทพ (2550) ปฐมาธิดา นาใจคง (2544) และอรอุมา จิรณิตกุล (2544) Aregu (2013) และ Schunk and Zimmerman (2007) ที่พบว่า การเรียนรู้แบบกำกับตนเองทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ สูงขึ้น รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีการรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้นเพราะปัจจัยต่อไปนี้

2.1 การให้นักเรียนได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนอ่านอย่างสัมฤทธิ์ผล (พิมพ์พร พงษ์ตน, 2544)

2.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนลงมืออ่าน ทำให้มีทิศทางในการอ่านที่ชัดเจนและประสบความสำเร็จในการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bandura and Schunk (1981) ที่พบว่าการให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้น

2.3 การเสริมต่อการเรียนรู้โดยครูและเพื่อน ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มแบบละความสามารถ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มจนสามารถประสบความสำเร็จในการอ่านได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน และอ่านได้อย่างเพลิดเพลิน

2.4 การเปิดโอกาสให้ประเมินกลยุทธ์การอ่านที่ใช้เมื่อกิจกรรมการอ่านเสร็จสิ้น โดยการให้นักเรียนได้เปรียบเทียบความสำเร็จของการอ่านกับวัตถุประสงค์การอ่านที่กำหนดไว้ตั้งแต่อ่านเริ่มอ่านบทอ่าน ทำให้นักเรียนได้คัดเลือกกลยุทธ์การอ่านที่มีคุณภาพไว้อ่านบทอ่านที่มีลักษณะคล้ายกันในชีวิตประจำวัน

2.5 การใช้บทอ่านที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ศึกษารูปแบบและเนื้อหาบทอ่านต่างประเภทที่ครอบคลุมทุกบริบททั้งบริบทส่วนตัว สาธารณะ การศึกษา การงานอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปทดลองใช้ ต้องเป็นผู้ให้ความสนใจในการอ่าน เพราะจะทำให้ครูแสวงหาบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับประสบการณ์ของนักเรียนทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ที่กำหนดโดยองค์การประเมินการรู้เรื่องการอ่านระดับนานาชาติ

1.2 ครูต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนและส่งเสริมการอ่าน เช่น การจัดมุมหนังสือสำหรับค้นคว้าในห้องเรียน การจัดเตรียมฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่รวบรวมข่าวคราวสถิติ เกี่ยวกับการอ่าน

1.3 ครูควรมีเวลาในการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 100 นาทีต่อครั้ง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนครบทุกขั้นตอน และเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ในบริบทของโรงเรียนอาจต้องจัดเวลาสอนเป็น 2 คาบติดต่อกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าจะศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

2.1 ควรทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถสูงหรือกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ หรือโรงเรียนที่มีลักษณะเฉพาะ อาจได้ผลการศึกษาที่แตกต่างออกไป

2.2 ศึกษาวิจัยต่อไปว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมผู้เรียนในด้านอื่น ๆ เช่น การคัดเลือกข้อมูล การคิดเชิงวิพากษ์ ได้หรือไม่ อย่างไร

2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ของมีองค์ประกอบย่อยการรู้เรื่องการอ่าน ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่าน การนำผลการอ่านไปใช้ และความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อนำไปสู่แนวทางในการออกแบบกิจกรรมการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จันทนา อานมณี. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และทักษะด้านเมตต้าคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองและเทคนิคนำการอ่าน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชิตชน ประโชนเทพ. (2550). ผลของการอ่านภาษาอังกฤษแบบกว้างและความสามารถในการอ่านต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตนักศึกษาโดยใช้แนวทางการเรียนแบบกำกับตนเอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาชาติ หล่อกลาง. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ปฐมาธิดา นาใจคง. (2544). ผลของการใช้แผนผังทางปัญญาและการกำกับตนเองที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ปรัศนี ซอลิฮี. (2555). ผลของการสอนประสบการณ์การอ่านโดยใช้วิธีเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยในสาขาวิชาพลศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- พิมพ์พร พงษ์ตน. (2544). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่าน กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณิ แกมเกตุ และ สุเทพ บุญซ้อน. (2554). *การพัฒนาดัชนีการอ่านและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีการอ่าน: ดัชนีการอ่านและสถานการณ์การอ่านของไทย ปี 2553*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2553). *ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ บทสรุปเพื่อการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). *กรอบโครงสร้างการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2009*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาคิต.(2549). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร. (2552). บทสรุปการเสวนา “อ่านอะไร ทำไมจึงอ่าน อ่านแล้วได้อะไร” แนวโน้มและอนาคตของนักอ่านแฟนพันธุ์แท้. ใน *ปากไก่ ฉบับ วาระการอ่านแห่งชาติ*, (น. 53-76).
- อรอุมา จิรณิตกุล. (2544). *ผลของการฝึกการกำกับตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

- Alberta education. (2010). *Literacy first: A plan for action 2010*. Retrieved from: <http://www.uis.unesco.org/Library/Documents/gmr06-en.pdf>

- Aregu, B. B. (2013). A study of self-regulated learning strategies as predictors of critical reading. *Educational Research and Review*, 8(21), 1961-1965.
- Bandura, A., & Schunk, D. H. (1981). Cultivating competence, self-efficacy, and intrinsic interest through proximal self-motivation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 41(3), 586-598.
- Eggen, P. D., & Kauchak, D. (1997). *Educational psychology: Window on classroom*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Fitzgerald, J., & Graves, M. F. (2004). *Scaffolding reading experiences for English language learners*. Norwood, MA: Christopher-Gordon.
- Fournier, D. N. E., & Graves, M. F. (2002). Adolescents comprehension of short story. *Journal of adolescent and adult literacy*, 46(1), 30-39.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Graves, M. F., & Fitzgerald, J. (2005). *Scaffolding reading experiences for multilingual classroom*. Retrieved from: <https://learner3.learner.org/workshops/readingk2/support/ScaffoldingReadingExp.1.pdf>
- Horner, S. L., & Shwery, C. S. (2002). Becoming an engage, Self-regulated reader. *Theory into Practice*, 41(2), 102-107.
- Joyce, B. M., & Wiel, M. (2000). *Model of teaching*. NJ: Prentice Hall.
- Liang, L. A., Peterson, C. A., & Graves, M. F. (2005). Investigation two approaches to fostering children comprehension of literature. *Reading Psychology*, 27(4-5), 387-400.
- Mullis, I. V. S. Martin, M. O. & Sainbury, M. (Eds.). (2015). *PIRLS 2016 assessment framework*. Chestnut Hill, MA: TIMSS & PIRLS International Study Center, Boston College.
- National Assessment of Educational Progress [NAEP]. (2012). *Reading framework for the 2013 National Assessment of Educational Progress*. Retrieved from: <http://www.nagb.org/content/nagb/assets/documents/>

publications/frameworks/reading-2013-framework.pdf

Organization for Economic Co-operation and Development [OECD]. (2013). *PISA 2012 Assessment and Analytical Framework: Mathematics, reading, science, problem solving and financial literacy*. Retrieved from: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264190511-en>

Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Levis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. New York, NY: Rinehart and Winston.

Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (2007). Influencing children 's self-efficacy and self-regulation for reading and writing through modeling. *Reading & Writing Quarterly*, 23(1), 7-25.

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization [UNESCO]. (2005). *Education for all literacy for life*. Retrieved from: <http://www.uis.unesco.org/Library/Documents/gmr06-en.pdf>

Wigfield, A. & Guthrie, J. T. (1997). Relation of children motivation for reading to the amount and breadth of their reading. *Journal of education Psychology*, 89(3), 420-432.

Yanti, I. (2014). *Improving comprehension through scaffolding reading experience (SRE) strategy of the eighth grade students of SMPN 1 Kuta Utara in academic year 2013/2014*. (Master's Thesis, Mahasaraswati Denpasar University). Retrieved from <http://unmas-library.ac.id/wp-content/uploads/2014/06/THESIS-FIX.pdf>

Zimmerman, B. J. (2000). Attainment of self-regulation: A social cognitive perspective. In M. Boekaerts, P. R. Pintrich & M. Zeidner (Eds.), *Handbook of self-regulation* (pp. 13-19). San Diego, CA: Academic Press.